Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: ”Kun en Spillemand”, i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560249344/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Sandheden heraf følte han dybt og tilbagekaldte i sin Erindring, hvor ofte *Naomi* var traadt ham kold og haard imøde. »Jeg elsker hende ikke mere!« sagde han. »Hun er smuk, men det er det Hele!« og dog dvælede hans Tanker altid ved hende, dog drømte han, hvorledes hun havde siddet ved hans Seng, rakt ham Haanden, og hvorledes han engang trykkede sit Kys paa hendes Kinder. Det var en deilig Drøm. Halvdelen af *Naomis* Penge havde han givet sin Moder, det var Lænken, som trykkede, og dobbelt tung laae den, thi hans Moder var jo dog ikke bleven lykkeligere.

I Huusmandens fattige Kammer sad hun med sit lille Barn. Mandens rige Slægt havde aldrig været hende god, nu var jo Baandet hævet, meente de; Barnet vilde de tage til sig, men det vilde hun ikke slippe, og derfor talte hun haarde Ord i sin Fattigdom. *Niels* sad ved Bordet og hørte derpaa.

»Saa kan Du jo tage Din Skrædder igjen!« sagde han. »Hundrede Rigsdaler løb han da af med –!«

»Han fik mange flere!« sagde *Maria*, »men han gav sit Liv og Blod derfor!«

»Han tog sig nok iagt!« sagde *Niels*. »Du skal ikke troe, at han er død, jeg har seet ham for Aar og Dag siden. Han kom jo om Aftenen til Gaarden, og Fa'er gav ham en Hundred- eller Halvhundreddalerssedel, for at faae ham ud af Landet! Klynk derfor ikke for ham! Du kan blive Madame endnu!«

»Herre Jesus, hvad siger Du, Barn!« sagde *Maria* med foldede Hænder.

»Jeg siger, at Du skal ikke tale ondt om min Slægt, fordi den ikke vil føde Dig! Du har jo Ingenting bragt i Huset, saa kan Du vel ogsaa gaae bort uden Noget! Din første Mand er ilive, Du kan vel nøies med ham!«

»Vor Herre være os naadig!« sagde *Maria* og lyttede med tungt Aandedrag til hvad *Niels* fortalte. »Du er et ondt Dyr!« sagde hun. »Ikke et sandt Ord gaaer fra Din Tunge!« og hun brast i en hæftig Graad.

I Odense var ankommet en Beridertroup, der vilde gaae til Kjøbenhavn. De smukke Mennesker, de prægtige Heste bleve meget omtalte; *Christian* og flere Dilettanter assisterede dem.

Naomi og den gamle Grevinde vare i Odense. De vare Begge fyldestgjorte. Den eneste Dame i Selskabet havde noget saa anstændigt,